

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg går ud fra, at hr. Hagen Hagensen er enig i, at en kommunalbestyrelse naturligvis er pligtig til at følge sin egen beslutning i kommuneplanen, det, der hedder rammedelen og hovedstrukturen. Det fremgår ganske klart af hovedstrukturen og rammedelen, at der skal laves en bevarende sanering. Kommunalbestyrelsen har taget ét forbehold. Det går ud på – og jeg citerer fra bemærkningerne: »... medmindre boligudgiften efter forbedringen bliver urimelig høj«.

Hvis vi går tilbage og ser på, hvad vi vedtog i forbindelse med byfornyelsesloven, er det ganske klart, at de omkostninger, der er forbundet med bevarende sanering i Søfrontsagen, ikke er urimelig høje. Det blev dengang fastslået – det var under tidligere boligminister hr. Erling Olsen, og jeg er sikker på, at en anden tidligere boligminister kan bekræfte det – at man ønskede en ændring, der betød, at der kunne gås op til tre fjerdedele af rammebeløbet for almennyttigt byggeri, og det vil i dette tilfælde sige for hovedstadsområdet, uden at der hermed ville være tale om urimelig høje boligudgifter, og man er ikke i dette tilfælde oppe på de tre fjerdedele.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Der er nok ikke grund til, at vi tager hver enkelt bestemmelse i kommuneplanen og lokalplanen op. Jeg gør det gerne, når vi skal drøfte sagen i udvalget.

Fru Anne Grete Holmsgård har ikke ret i det, hun siger. Det står der ikke noget om. Der er tale om, at man skal udføre en bevarende byfornyelse, men der står udtrykkeligt også, at det kan ske ved, at man fornyr bebyggelsen dernede. Det står der. Og det er ikke i strid med noget andet inden for planerne.

Lad os tage det op i udvalget og få det kørt nøje igennem for at se, at der aldeles ikke er nogen form for uoverensstemmelse. Der er en særlig bestemmelse, for så vidt der skal bevares karreer, men der er ingen karreer ved Søfronten. Det ved fru Anne Grete Holmsgård måske. Og så er det spørgsmålet om – det skal vi nok ikke tage op nu – hvad der er af bevaringsværdige bygninger i det

pågældende område. De kan vist ligge på et meget lille sted.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nu synes jeg det bliver interessant, for nu er det åbenbart hr. Hagen Hagensen, der definerer, hvad der er bevaringsværdige bygninger ved Søfronten, lokalplanområdet. Jeg vil godt gøre hr. Hagen Hagensen opmærksom på, at både fredningsstyrelsen og det særlige bygningssyn har udtalt sig om bygningernes bevaringsværdighed.

Jeg vil i øvrigt gerne have en forklaring på, hvordan man kan kalde nedrivning af en halv snes bygninger for »bevarende«. Hvis det er det nye princip for bevarende saneringer, så eksisterer der i realiteternes verden, den grund, som vi står med vores flade konvolutter på, ingen som helst garanti for, at noget som helst bliver bevaret. Nu er det ikke bare, at det oprindelige hus bliver istandsat. Nu er det også, at det bliver pillet ned og der bliver bygget et nyt. Herved kan man pludselig få omdefinert totalsaneringen på det indre Nørrebro til en bevarende sanering. Der står jo huse dér, men de er nye, bevar mig vel, det er de da, og det var det, jeg forstod at hr. Hagen Hagensen mente var bevarende, for det behøvede ikke at være gamle huse, det måtte godt være nye huse.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at det er hr. Skrumsager Skaus ordførertale, der gøres korte bemærkninger til i øjeblikket. Hr. Hagen Hagensen for en kort bemærkning. Vi vender snart tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Fru Anne Grete Holmsgård ved udmærket, hvad det særlige bygningssyn har udtalt, nemlig at der ikke er bevaringsværdige bygninger af en sådan karakter, at der er grund til at bevare dem. Fru Anne Grete Holmsgård ved også, at fredningsstyrelsen har opgivet videre henstillinger i sagen, fordi det simpelt hen er således, at sagen er kommet på plads.